



Lovas István: A polgári oldal Stockholm-szindrómája

2019 május 14. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ez a 2002-es cikk hatalmas vihart kavart és ma aktuálisabb, mint valaha...

Ez a cikk a Magyar Nemzet 2002. július 1-jei számában jelent meg.

(Maglehet?sen ismertté vált akkor. Talán némi aktualitást nyert most, amikor egyre-másra azt látjuk, a jobboldali-konzervatív értékrendszer prominens vagy kevésbé ismert ellenségei kapnak hatalmas összegeket, miközben a legaljasabb módon támadják külföldön azt az országot, amelyet?l oly nagyvonalú támogatást kapnak.)

Segítsük likvidátorainkat?

Makovecz Imre Magyarország egyetlen olyan építésze, akit határainkon túl nem csak jól ismernek, de megrendelésekkel elhalmoznak. És ? az az építész, akinek nem lehet épülete Budapesten, az ország f?városában. Függetlenül az indoktól, racionális döntésen kitiltása nem alapulhat. Csak azon a mérhetetlen gy?löleten, amelyhez hasonló Szamuely Tibor így fejezett ki 1919. április 20-án, húsvét vasárnapján (az idézetért köszönet a kit?n? Végh Alpár Sándornak): „A hatalom a kezünkben van. Aki azt akarja, hogy visszatérjünk a régi kerékvágásba, azt kíméletlenül fel kell akasztani. Az ilyennek bele kell harapni a torkába... Most azonban szükség van arra, hogy vér folyjon. A vért?l nem kell félni. A vér acél. Er?síti a szívet, er?síti a proletár öntudatot. Hatalmassá fog tenni bennünket a vér. A vér lesz, mely az igaz jöv?höz elvezet bennünket”. És ez nem hajánál fogva el?rángatott idézet, ugyanis azt, hogy a rendszerváltás el?tt nem építhetett Budapesten, Makovecz a '45-ös kommunistáknak tulajdonítja, a rendszerváltás utáni feketelistára kerülését pedig – talán nem is annyira hiperbolikusan – a '19-es kommunisták utódainak.

2002 május, Mámorfesztivál, Budapesten. F?bb témák: erotika (prostitúció, nemi er?szak, transzszexualitás, Internet szex, pornófilm forgatás), ezotéria (varázslás-alkímia, szekták), drog (részokás-leszokás, drog- és popbiznisz), transzcendencia (vallás és extázis, Biblia és az apokrif iratok), alkohol (alkoholizmus, a nagy pálinkaháború). Az el?adók névsorából néhány: Albert Györgyi, Ascher Tamás, György Péter, Jáksó László, Réz András. Játsszik a drogpárti Anima Sound System. A támogatók egyike: Deutsch Tamás Ifjúsági és Sportminisztériuma, amely „elévülhetetlen érdemei” közül talán említésre méltó az, hogy az amúgy is elszegényített közszolgálati televíziótól elvitte a Forma-1 (magyarországi feje Palik László) milliárdokat ér? közvetítési jogát a kereskedelmi RTL-klubhoz, vagy hogy Héder Barnát nevezte ki a Nemzeti Sportszövetség Marketing és Kommunikációs Bizottságának elnöki posztjára. (Palik és Héder egyebek között Princz, a volt postabankos vezér által annyira szeretett Bridge Rádió tulajdonosai voltak, egyéb, szintén a másik oldalra mutató, egyértelm? elkötelezettségeik mellett.)

Vajon a mostani ISM mikor támogat majd olyan rendezvényt, amely a nemzeti érzés er?södését van hivatva segíteni? Olyan résztvev?kkel, mint például Kokó, Egerszegi Krisztina, Usztics Mátyás, Bayer Zsolt? Milliárdoknak a polgári térfélre focizásáról már ne is essék szó.

A polgári kormány „mentségére” szóljon, nem ez az egyetlen milliárdos nagyságrend? jóvátétel, amellyel a másik oldalt örvendeztette meg. Itt van például az a kétszer másfélmilliárd, tehát összesen hárommilliárd forint – nappal is pénz -, amellyel az RTL-klub és a TV2 tartozott. Ezt az összeget pályázatuk értelmében tíz évre el?re le kellett volna róniuk a sugárzási díj áfájának fejében. A számlát meg is kapták a két tévéállomásnál, ám annak rendje és módja szerint visszaküldték az ORTT-nek. Amelynek kétségtelenül csinos polgári feje (miközben György Pétert foglalkoztatta nagy összeg? támogatások elosztásával, aki kijelentette: „Azok közé a liberális értelmiségiek közé tartozom, akik írásaikkal és tetteikkel egyaránt komoly segítséget nyújtottak az MSZP-nek”) ahelyett, hogy a rend?rséget értesítette volna vagy más, bilincsrakó szervet, tárgyalt az APEH-hel a dolog elintézése érdekében. Ezt követ?en a polgári többség? törvényhozás összeült, és visszamen?leg törölte el annak a két kereskedelmi adónak a tartozását, vagyis hárommilliárdot, amelyet Orbán Viktor is a korábbi ellenzék javára manipuláló m?sorszolgálatással vádolt (t?le függetlenül alátámasztva a Kontroll csoport felméréseivel). Ó nem, a polgári kormány a világer? sem akarta Damoklész kardjaként, vagyis nevelési eszközként használni a gigantikus adósságot. Nem. Elengedte. Feltétel nélkül. Hogy ezt miért tette, arra eddig egyetlen, az elengedést megszavazó fideszes képvisel?t?l sem sikerült magyarázatot kapni.

Erkölcsei életünk – Gyakorlati erkölcstan középiskolásoknak címmel Szabó Kálmántól kötetet jelentetett meg a Kairosz Kiadó. A kötetnek volt egy komoly baja. Keresztény „stichje” volt. Így azután a 168 Óra cím? hetilap hatalmas terjedelemben nem is egy, hanem két számában támadta. Meg is lett az eredménye. A polgári kormány oktatási minisztere, Pálincás József levélben közölte a kiadóval, beszünteti a könyv középiskolai terjesztését. A mellékelt indoklás szerint a könyv kategorikusan a kommunizmus ellen foglal állást. Vajon van-e a világon még egy olyan civilizált ország, amelynek nem hogy jobboldali, de akár szociáldemokrata oktatási minisztere ezzel az

indokkal tiltana be egy könyvet? Vagyis, hogy az kategorikusan zsarnokságellenes? És maradhatna-e továbbra is miniszter?

Kész szerencse, hogy Szabó Kálmán könyvét nem az adófizetők finanszírozták. Ellentétben Benedek Szabolcséval, akinek Mathias Rexét a Soros Alapítvány mellett a Nemzeti Kulturális Alap is támogatta Jankovics Marcellal az élén. Annak ellenére, hogy ilyen alantas és hazug könyv a rendszerváltás után nem igen született a történelemírás területén. A szakajtó és a populáris sajtó eközben teljesen néma maradt. A csupán „Dr. Kende” Viktorjához hasonlítható szenny – amelyet azért áraztak át 1200-ról 300 forintra, hogy minél nagyobb legyen a terítés – nem kevesebbet állít, hogy egy ismeretlen Mátyás-naplót fedezett fel Brooklynban (!), angol nyelven, amely Mátyást igazi kurvapecérnek állítja be. Csupán néhány mondatnyi idézet – gusztustalansága miatt lábjegyzetben* ebből a hazugságra épült könyvből, amely valamikor megérdemelne b?vebb tárgyalást e lapban.

Vacsorára pedig annyit zabáltam, hogy kedvenc úrhölgyemet, a lengyel Jadwigát... nem tudtam rendesen meghágni: mikor az ugrálást megkezdtem rajta, hirtelen légszomj kapott el, ziháltam, ám nem a kéjtől – melyet Jadwiga forró vaginája amúgy b?séggel nyújtani szokott -, hanem a tömérdek kajától, amit a beleimbe tömtem. Bár ezt a pózt nem szeretem, kénytelen voltam rászólni természet barátn?mre..., forduljunk meg és inkább lovagoljon; örömmel engedelmeskedett, megmarkoltam széles seggét, azzal valami iszonyú sebességgel járni kezdte a polkát, pillanatok alatt csutakosak lettünk, szorgalmasan cuppogott a kis drága, aztán egyszer csak hopp, egy síkoly, rámborult (a csöcsei jól gyomorszájon vágta), én meg belelöttem a teljes táramat – „idézi” Mátyás királyt a szerző, aki el?szavát így írta alá: „Újlipótváros, 2000. február 16-án. Benedek Szabolcs

Lapozzunk bele a h?vös Határozatok Tára (a Magyar Köztársaság kormányának hivatalos lapja) 55/2001. dec. 18-iki számába, mely közhírré teszi, hogy az Erdélyi Magyarságért Alapítvány m?ködési költségeinek fedezésére 30 milliót kap. Rockenbauer Zoltánnak, az NKÖM miniszterének kabinetf?nöke, Ferencz I. Szabolcs – aki a most véget ért ciklusban az apparátus részér?l oly következetesen segítette a liberális oldalt – a kihirdetett pénzt sürget? alapítványi ügyvezet? igazgatónak, Atzél Ferencnek személyesen kijelentette: a kormányhatározat ?t semmire nem kötelezi. Németh Zsolt külügyi államtitkár az ügy minden részletér?l tudott. Nagy Andor, a miniszterelnök személyi titkára a közlönyben történt megjelenés után azt közölte telefonon Atzéllal, hogy elgépelték a 30 milliót és csak 3 millióról van szó. Az alapítvány kiadásában 13 éve megjelen?, világszerte szeretett Erdélyi Magyarság cím? folyóirat azóta szünetel. Mondanunk sem kell, hogy a 3 milliót is lenyelték az alapítvány el?l...

A Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma a mozik terén is megtette a t?le telhet?t: a filmvilágban a polgári kormány egyik legádázabb ellenfelét, Mészáros Mártát 80 millióval stafírozta ki és Kézdi Kovács Zsolttal (akinek Horn-érebelt, És mégis címmel vetített filmjének eszmei mondanivalója az, hogy a kádárizmus vállalható), Rózsa Jánossal és Makk Károllyal konzultált folyamatosan, Gulyás-fivérek viszont, akik a kommunizmus áldozatainak oly bátor emléket állítottak, nulla forintot és nulla figyelmet kaptak az NKÖM-t?l. ?ket nyilván majd Görgey, a minisztérium új feje finanszírozza. (Hahaha.)

De annak a miniszterelnöki f?tanácsadónak az ötlete sem talált túlzottan nagy viszonzásra, aki Efraim Kishont terjesztette fel a magas állami kitüntetésre, hiszen az izraeli humorista azonnal azzal honorálta díjazását, hogy Orbán Viktort és Áder Jánost a ceremónián „véletlenül” Göncz test?reinek nézte. A Kádár-rendszert még a Kádár-rendszerben gúnyoló humorista, Sándor György azonban rendre kiesett az életm?vükért Kossuth-díjra várók rostáján. Még szerencse, hogy a Kádár-korszak udvari bohócának, Hofinak, a szocialisták adtak „Kossuthot”.

Orbán Viktor miniszterelnök a Vasárnapi Újság június 2-iki adásában elhangzott beszélgetésében üdít? bírálatot mondott kormánya médiapolitikájáról. Azt mondta, annak egyetlen, satnya eredménye volt a Heti Válasz létrehozása.

A Heti Válasznak, Elek István kétmilliárd forintos támogatással indult hetilapjának májusi 10-iki számában írja Horkay Hörcher Ferenc: „Akárhogy is er?ltetem az emlékezetem, a két hét s?r? kampányprogramjának egyetlen jelent?sebb rosszul artikulált megnyilvánulása a miniszterelnök TE-en elmondott beszéde volt. Az valóban túll?tt a célon.” Vajon miért? Melyik mondata? – kérdezhetnék a polgári körök. A nyomorúságos példányszámot felmutató hetilap f?munkatársa Pelle János, az az antiszemitizmus-szakért? (támogatta ?t még a XX. Század Intézete), aki nemrégiben, New Yorkban tartott el?adásán elmarasztalta Orbán Viktort, amiért nem tiltotta be (!) a Magyar Fórumot. A hallgatóság sorában ül? lumináriusok között helyet foglalt Randolph Braham professzor is, aki két kötetes munkájának alcíme Holokauszt Magyarországon (a félreértések elkerülése érdekében: holokauszt éppen úgy nem volt Magyarországon, mint Franciaországban sem, amelynek területén szintén nem volt koncentrációs tábor).

Azt megkérdezni, vajon a 168 Órának lesz-e fordított Horkay Hörcher Ference vagy Pelle Jánosa, aki egyébként e VIP-es vezetés? lap korábbi munkatársa volt, pusztán a gyatra viccek kategóriájába tartozik.

Az imént már zárójelben megemlített intézet, a XX. Század Intézete egyébként még Ágh Attilát, a „politológusként” fellépő MSZP-s propagátort is súlyos összegekkal támogatta. Ezt Ágh nyilván „meghálálja” majd: a háttérben várhatóan ráveszi barátait, hogy a XX. Század Intézetének életét... rövidítsék meg.

Amióta a szocialisták átvették, a külügyet?l – fideszes vélemény szerint – többen repültek, mint Ferihegyr?l. Ennek kapcsán Martonyi János volt külügyminiszter azzal dicsekedett, hogy ? bizony annak idején senkit nem menesztett. Hogy ez az egyik legszörny?bb mondat, amelyik fideszes szájból pozitív el?jellel hangzott el a választási vereség után, csak az nem tudja, aki nem ismeri – és, megdöbben? módon, a magyar nyilvánosság óriási része e kategóriába tartozik – a Bem rakparti szörny? állományt. Így talán nem csodáltnivaló, hogy Martonyi külügyminisztériuma EU-pénzekkel azt a havilapot támogatta, amely Orbán Viktort (bocsánat az olvasóktól – L.I.) a „gecizmus oltárképe f?alakjának” nevezte. Vagyis a Beszél?t. De kapott ebb?l a pénzbe?l a polgári miniszterelnökr?l hasonló véleményen lév? Magyar Narancs és legutóbb Friderikusz is. Hogy a mostani külügyminiszter – aki legalább nem gondolja, hogy Herman János és a többiek „polgári érzelm?ek” – mikor támogatja majd a Demokratát, mely Martonyi alatt kimaradt a támogatásból, azt sejthetjük, noha az eddigi Medgyessy oltárképét még nem vázolta fel.

Apropó, Medgyessy. Akit június 6-án lehazaárulóztak és kifütyültek a Vörösmarty téren az ünnepi Könyvhétr?l. Kamerák és mikrofonok perg?tüzében. ám ebb?l a televíziókon és rádiókon semmit sem lehetett hallani. Beleértve a Stumpf István érdekkörébe tartozó Inforádiót, amelyet a Fidesz egyik leginkább futtatott embere, a több mint érdekes Heltai Péter felügyelt. E rádió a miniszterelnök kifütyülése helyett vagy egy tucatnyi órán át azzal az örvendetes hírrel kezdett, hogy „mégis lesz pályázatás” a Nemzeti Színház igazgatói posztjára.

A STOCKHOLM-SZINDRÓMA

1973. augusztus 23-án három n?t és egy férfit ejtettek túszul Stockholm egyik bankjában. A két visszaes? b?nöz? hat napon át tartotta ?ket fogva, közben megöléssel fenyegette ?ket, de olykor kedves is volt a túszokhoz. A világ közvéleményének megdöbbenésére, a túszok hevesen ellenálltak a svéd kormány azon er?feszítésének, hogy megmentse ?ket és meg akarták védelmezni a túszszed?ket. Még több hónappal is azután, hogy a rend?rség kiszabadította ?ket, meleg érzésekkel emlékeztek azokra, akik életüket fenyegették. A túszok közül két n? kés?bb eljegyezte magát két túszszed?vel.

A stockholmi incidens nyomán újságírók és társadalomtudósok kutatni kezdtek, vajon az áldozatok és a foglyul ejt?ik közötti érzelmi köt?dés csak a véletlen m?ve volt, vagy pedig általános jelenség elnyomás esetén. Felfedezték: annyira általános jelenségr?l van szó, hogy a dolog nevet is érdemel. El is nevezték Stockholm-szindrómának. Ami elérte a koncentrációs táborok lakóit, elért szektatagokra, de tapasztalható a futatók és az általuk kínzott prostituáltak, rendszeresen vert feleségek vagy hadifoglyok esetében is. A leghírhedtebb eset egy multimilliárdos sajtóvagyon örököseé, Patricia Hearsté volt, akit az Együttélési Felszabadítási Front nev? szervezet 1974-ben rabolt el. A lány több hónapos fogság után felvette a Tanya nevet és csatlakozott a mozgalomhoz.

A kutatók szerint a Stockholm-szindróma „vírusát” bárki megkaphatja, ha azt hiszi, létét veszély fenyegeti és a domináns szerepl? kisebb szívességeket tesz neki. A fogva tartott elszigeteltsége miatt perspektívája nem terjed túl a fogva tartóén és menekülése lehetetlennek t?nik.

Magyarország a nyugati világ azon sajátos országai közé tartozik, ahol nincs „területi felosztás”. Nem egy európai országban a kultúra balliberális dominanciáját a gazdaság szerepl?inek igen er?s konzervatív túlsúlya ellensúlyozza (ez Amerikában is így van), nálunk mind a gazdaság, mind a kultúra a bal/liberális oldal „domain”-je.

Jellemz? a gazdaság egyoldalú birtoklására, hogy a 98-as kormányváltás után munkanélkülivé váló mintegy 1000-1500 embert a baloldal zökken?mentesen munkába tudta állítani, azonban még az Orbán-kormány legközelebbi embereinek is saját maguknak kellett és kell munka után nézniük, ez pedig katasztrofálisan hathat ki a Fidesz értelmiségi táborára: nem véletlen, hogy az MDF értelmiségi holdudvara – amely 1994 júliusától szintén elbocsátott légióként bolyongott – mára jóformán elfér egy szociális érzékenységgel méretezett svéd magánzárka területén.

Vagyis az átlagos vagy gyengébb alkatú szerepl?k lelki állapota meglehet?sen jól elemezhet? a Stockholm-

szindróma alapján. Hiszen amerre néznek, csak túszed?t látnak.

Ez természetesen nem jelenti azt, hogy az ellenfélnek tett szívességek mindegyike csupán egy ilyen prizmán keresztül vizsgálható, hiszen gyakran van szó várt vagy kapott el?nyökr?l, egyszer? üzleti tranzakciókról, ideológiai meggy?z?désr?l, múlt stiklik ismerete miatti „fogottságról” vagy a másik által ismert jelen stiklik fölötti szemhunyról.

Addig azonban, ameddig a jobboldal mindezt nem elemzi, talán nem is igazán érdemes ismét hatalomra kerülnie, hiszen az intézményépítés nélkül eltelt kormányzati ciklus utáni vereséget követ?en látszaturalma úgy enyészik el, mint Villon hava. Ha az ellenfél megsegítésének e beteg mentalitása a jobboldalon tovább folyik, a másik oldal pedig az általa likvidálandó ellenségnek tekintett jobboldal vezet? értelmiségét legjobb esetben életben hagyással jutalmazza, akkor a gyengébb idegzet?ek csak pszichés és egzisztenciális vereségre számíthatnak. Márpedig ez rossz példa a fiataloknak. Az ebben vétkeket – vagyis azokat, akik a Stockholm-szindróma foglyaiként viselkedtek – nem szabadna még egyszer el?nyosztó pozícióba engedni.

Lovas István

www.lovasistvan.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájku számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu



Ajánló